

ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ

Τὰ χεῖλη σου δὲ σίμωσεν ἀντρίκια
πνοή, μα δλόθερμη τῆς μάνας ἔννοια
στό πλάϊ σου ἀγρουπνοῦσε· συχαρίκια
γι' ἀρραβῶνα κι ἀνθούς στά μεταξένια

μαλλιά σου ὄνειρενόταν.. Τὰ σκουλήκια
ρημάζουν τώρα τὴν τριανταφυλλένια
κρουστή σου σάρκα καὶ τὰ σκουλαρίκια
πομένουν στό σεντοῦκι μὲ τὰ χτένια

σά λείψαν' ἀγιασμέν' ἀπ' τὴ μορφή σου
ποῦσμιξε μὲ τὸ ἠλιόφεγγο ἓνα δεῖλι.
Δὲν ἤρθαν γιὰ νὰ κλάψουν σὴν ταφή σου

τῆς πρόσκαιρης ἀπόλαυσης οἱ φίλοι.
Μ' ἂν ἔκρυπεν ἡ γῆ τὸ μυστικό σου,
ὁ θροῦλος θὰ γενῆ ἀγαπητικός σου.

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΑΝ ΒΡΑΔΥΑΖΕΙ....

Ὅταν τὰ μαῦρα πέπλα τῆς ἀπλώσ' ἡ Νύχτα γύρω
κι' ἀρχίσῃ σ' ὅλες τὶς γωνιές ἢ σκοτεινιά νὰ πέφτι
θέλω τὸ κουρασμένο μου κεφάλι ἐγὼ νὰ γύρω
πάνω ἀπ' τῶν περασμένων μου τὸ θλιβερό καθρέφτι,

γιὰ νὰ κοιτάξω τὶς χαρὲς ὅλες μου τὶς σβυσμένες,
κι' ὅσες στερήθηκα μορφὲς γλυκιῆς ἀγαπημένες
καὶ μέσα στῆς σημερινῆς μανρίλας τὸ βασιλεῖο
νὰ βρῶ τῆς πρώτης μου ζωῆς τὰ γέλοια καὶ τὸν ἥλιο.

....Σὰν ἀλήθεια καὶ σὰν ψέμμα...
 Στὰ βάζα ντάλιες κατακόκκινες σὰν αἷμα.
 Τὶ βραδνὰ ἡδονικὴ! Ὅλο τ' ἀοῆμι
 τοῦ φεγγαριοῦ ἐθ' ἔλωνε τὰ μάτια καὶ τὴ μνήμη.
 Τὸ κόκκινο ἀμπαζούρ τοῦ λικέρ τὰ δάκρυα
 καὶ τὸ γραμμόφωνο-ἀπαλά-ἐκεῖ στὴν ἄκρη
 ἔπαιξε σὲ βιολὶ τοῦ Σοῦμαν τὴ σονάτα.
 Νά! ἔλα τὰ ὄνειρα, τὰ γλέντια, πίσω.. νάτα,
 σὰν πεταλοῦδες κουρασμένες στὸ κεφάλι
 τὸ μεθυσμένο ἀπὸ ποίηση κ' ἐρωτοζάλη...
 Τὶ σιωπὴ στὴ νύχτα ἔξω! Ἄκους μόνα
 τὰ πάθη καὶ τοῦ γραμμοφώνου τὴ βελόνα.
 Τὰ δάχτυλα γυροῦν τὴν πρίζα. Ἔχει σβύσει
 τὸ φῶς, σὰν νά θελε ἐλεύθερη ν' ἀφήσῃ
 τὴν ὁρμὴ τῆς ἐρωτοφιλίας, πὸν μὲ τὸ κομπολοῖ
 στὸ χέρι, μετρᾷ τὸ χρόνο στὸ ρολοῖ
 μὲ φιλιὰ, μὲ χάρδια,....
 Ἔνα ἀπὸ τὰ μοναδικὰ τὰ βράδνα
 πὸν τῆς φιλίας τῆς σεμνῆς
 τὰ χεῖλη, σίμωσαν τὴν Πηγὴ τῆς Ἑδοῦης...

Ἀθήνα 6.2.1930

ΣΥΛΒΙΟΣ

ΟΔΥΝΗ

Φίνο, λευκὸ τριαντάφυλλο — πρόφτασε, δρᾶξε, κόψε! —
 φίνο λευκὸ τριαντάφυλλο μοιάζει ἢ ψυχὴ μου ἀπόψε...

Ἀπόψε, τοῦ βραδιοῦ ἢ ζωῆ — μιὰ γοητεία θλιμμένη —
 μὲς στὴν ψυχὴ μου ἐφύσησε κ' ἢ γοητεία μοῦ μένει —
 Μιὰ γοητεία θλιμμένη..

Πρὸ ὀλίγον ἀκόμα κάτω ἀπ' τὸ εἰρηνικὸ Φεγγάρι,
 μὲν ὄψη ἀβροὴ κ' εὐγενικὴ τὸ καθετὶ εἶχε πάρεϊ —
 Κάτω ἀπὸ τὸ Φεγγάρι..